

ธมฺมาสมฺพุทฺธสฺส ปน ฌาตกา อสฺสตุตฺตมาตกา นาม มรณฺตาปิ ปเรสฺส ชีวิตํ น โวโรเปเนติ ๑

ก็ อ. พระญาติ ท. ของพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ชื่อว่า ผู้ไม่ฆ่าซึ่งสัตว์ แม้อย่าอยู่ ย่อมไม่ปลงลง ซึ่งชีวิต (ของสัตว์ ท.) เหล่าอื่น ๑

เต จินฺตยีสฺส “มยฺ ลิกฺขิตฺตหตฺตา กตฺตปาสนา มหิสฺสาสา, น โข ปน สกฺกา อมฺเหติ ปรี ชีวิตา (P22) โวโรเปตุ, อตฺตโน กมฺมํ ทสฺเสตฺวา ปลาเปสฺสามาติ ๑

(อ. พระญาติ ท.) เหล่านั้น คิดแล้ว ว่า “อ. เรา ท. เป็นผู้มีย่ออันศึกษาแล้ว เป็นผู้มีย่อเครื่องผูกสอดอันกระทำแล้ว เป็นผู้ฝึกปรือมาก (ย่อมเป็น), แต่ว่า อันเรา ท. ไม่อาจแล เพื่ออันปลงลง (ซึ่งสัตว์) อื่น จากชีวิต, (อ. เรา ท.) แสดงแล้ว ซึ่งกรรม ของตน (ยังข้าศึก ท.) จักให้หนีไป” ดังนี้ ๑

เต กตฺสนฺนาหา นิทฺทมิตฺวา ยฺยทฺธํ อารภีสุ ๑

(อ. พระญาติ ท.) เหล่านั้น ผู้มีเกราะอันกระทำแล้ว เสด็จออกไปแล้ว ทรงเริ่มแล้ว ซึ่งการรบ ๑

เตหิ ชิตฺตา สรา วิทฺฐกถสฺส ปุริสํ อนฺตรนฺตรณ คจฺจนฺติ, ผลกฺขนฺตรกณฺณจฺฉิทฺตทราทีหิ นิทฺทมนฺติ ๑

อ. ลูกศร ท. อัน (อันพระญาติ ท.) เหล่านั้น ชัดไปแล้ว ย่อมไป โดยระหว่างและระหว่าง แห่งบุรุษ ท. ของพระราชอาพระนามว่าวิฑูทกะ, ย่อมออกไป (โดยระหว่างแห่งที่ ท.) มีระหว่างแห่งโลและระหว่างแห่งช่องแห่งทุเป็นต้น ๑

วิฑูทโก ทิสฺวา “นนฺ ภณฺเณ สากิยา ‘อสฺสตุตฺตมาตกาตฺวา วทฺนฺติ, อถ จ ปน เม ปุริเส นาเสนฺตฺติ ๑

อ. พระราชาพระนามว่าวิฑูทกะ ทอดพระเนตรเห็นแล้ว (ตรัสแล้ว) ว่า “แน่พนาย อ. เจ้าศากยะ ท. ย่อมกล่าว ว่า ‘(อ. เรา ท.) เป็นผู้ไม่ฆ่าซึ่งสัตว์ ย่อมเป็น’ ดังนี้ มีใช่หรือ, ก็แล (ครั้นเมื่อความเป็น) อย่างนั้น (มีอยู่), (อ. เจ้า ศากยะ ท.) ยังบุรุษ ท. ของเรา ย่อมให้พิณาศ” ดังนี้ ๑

อถ นฺ อโโก ปุริโส อาห “เกิ สามี นิทฺตติตฺวา โอลฺเลเกสฺสิติ ๑

ครั้งนั้น อ. บุรุษ คนหนึ่ง กราบพูลแล้ว ว่า “ข้าแต่เจ้า อ. พระองค์ เสด็จกลับแล้ว ทรงตรวจดูแล้ว หรือ” ดังนี้ (กะพระราชอาพระนามว่าวิฑูทกะ) นั้น ๑

“สากิยา เม ปุริเส นาเสนฺตฺติ ๑

(อ. พระราชาพระนามว่าวิฑูทกะ ตรัสแล้ว) ว่า “อ. เจ้าศากยะ ท. ยังบุรุษ ท. ของเรา ย่อมให้พิณาศ” ดังนี้ ๑

“ตฺมฺหากํ โกจิ ปุริโส มโต นาม นตฺถิ, อิงฺม เน คณฺาเปถาติ ๑

(อ. บุรุษ นั้น กราบพูลแล้ว) ว่า “อ. บุรุษ ไร ๆ ของพระองค์ ชื่อว่า เป็นผู้ตายแล้ว ย่อมไม่มี, เชิญเถิด (อ. พระองค์) จงยังบุคคลให้นับ (ซึ่งบุรุษ ท.) เหล่านั้น” ดังนี้ ๑

คณฺาเปเนโต เอกสฺสปี ขยํ น ปสฺสตี ๑

(อ. พระราชาพระนามว่าวิฑูทกะ นั้น) (ยังบุคคล) ให้นับอยู่ ไม่เห็นแล้ว ซึ่งความสิ้นไป (แห่งบุรุษ) แม้คนหนึ่ง ๑

โส ตโต นิวตติตวา “เย เย ภณ ‘สาภิยมฺหาติ ภณฺณติ สพฺเพ มาเรถ; มาตามหสฺส ปน เม มหานามสฺสกุสฺส สฺนฺติเก จิตานํ ชีวิตํ เทถาติ อาห ๑

(อ. พระราชาพระนามว่าวิชูปภะ) นั้น เสด็จกลับแล้ว (จากที่) นั้น ตรัสแล้ว ว่า “เนพะนาย (อ. ชน ท.) เหล่าใด เหล่าใด ย่อมกล่าว ว่า ‘(อ. เรา ท.) เป็นศากยะ ย่อมเป็น’ ดังนี้, (อ. ท่าน ท.) (ยังชน ท. เหล่านั้น เหล่านั้น) ทั้งปวง จงให้ตาย, แต่ว่า (อ. ท่าน ท.) จงให้ ซึ่งชีวิต (แก่ชน ท.) ผู้ดำรงอยู่แล้ว ในสำนัก ของเจ้าศากยะพระนามว่ามหานามะ ผู้เป็นพระเจ้า ตาของเรา” ดังนี้ ๑

สาภิยา คเหตุพพคฺคหณํ อปฺสฺสนฺตา เอกจฺเจ ติณํ ฬสฺสิตฺวา เอกจฺเจ นพฺ คเหตุวา อฏฺฐสฺส, “ตุมฺเห สาภิยา โนติ ปุจฺฉิตา, ยสฺมา เต มรณฺตาปี มุสาวาทํ น ภณฺณติ; ตสฺมา ติณํ ฬสฺสิตฺวา จิตา “โน สาโก, ติณฺณติ วทฺนติ, นพฺ คเหตุวา จิตา “โน สาโก, นพฺติ วทฺนติ ๑

(อ. เจ้าศากยะ ท.) ไม่เห็นอยู่ (ซึ่งวัตถุ) เป็นเครื่องถือเอา (อันตน) ฟังทรงถือเอา บางพวก ได้ยินคาบอยู่แล้ว ซึ่งหญ้า, บางพวก ได้ยินถืออยู่แล้ว ซึ่งไม้อ้อ, (อ. เจ้าศากยะ ท.) (อันราชบุรุษของพระราชาพระนามว่าวิชูปภะ ท.) ถามแล้ว ว่า “อ. ท่าน ท. เป็นเจ้าศากยะ (ย่อมเป็น หรือ หรือว่า อ. ท่าน ท. เป็นเจ้าศากยะ ย่อมเป็น) หามิได้” ดังนี้, (อ. เจ้าศากยะ ท.) เหล่านั้น แม้อยู่ ย่อมไม่กล่าว ซึ่งมุสาวาท เหตุใด เพราะเหตุนี้ (อ. เจ้าศากยะ ท.) ผู้ยินคาบอยู่แล้ว ซึ่งหญ้า ย่อมกล่าว ว่า “อ. ศากยะ หามิได้, อ. หญ้า” ดังนี้, (อ. เจ้าศากยะ ท.) ผู้ยินถืออยู่แล้ว ซึ่งไม้อ้อ ย่อมกล่าว ว่า “อ. ศากยะ หามิได้, อ. ไม้อ้อ” ดังนี้ ๑

เต จ มหานามสฺส สฺนฺติเก จิตา จ ชีวิตํ ลภีสุ ๑

(อ. เจ้าศากยะ ท.) เหล่านั้นด้วย (อ. เจ้าศากยะ ท.) ผู้ดำรงอยู่แล้ว ในสำนัก ของเจ้าศากยะพระนามว่ามหานามะด้วย ได้แล้ว ซึ่งชีวิต ๑

เตสฺส ติณํ ฬสฺสิตฺวา จิตา ติณฺณสาภิยา นาม, นพฺ คเหตุวา จิตา นพฺสาภิยา นาม ชาตา ๑

อ. - (ในเจ้าศากยะ ท.) เหล่านั้นหนา - (เจ้าศากยะ ท.) ผู้ยินคาบอยู่แล้ว ซึ่งหญ้า เป็นผู้ชื่อว่าเจ้าศากยะหญ้า (เกิดแล้ว), (อ. เจ้าศากยะ ท.) ผู้ยินถืออยู่แล้ว ซึ่งไม้อ้อ เป็นผู้ชื่อว่าเจ้าศากยะไม้อ้อ เกิดแล้ว ๑

อวเสเส ชีรปเกปิ ทารเก อวิสฺสชฺเซตฺวา ฆาตาเปนฺโต โลหิตนํ ปวตฺเตตฺวา เตสํ คลโลหิตนํ ผลกํ โชวาเปสิ ๑

(อ. พระเจ้าวิชูปภะ) (ทรงยังราชบุรุษ ท.) ให้ฆ่าอยู่ (ซึ่งเจ้าศากยะ ท.) ผู้เหลือลง ไม่เว้น ซึ่งทารก ท. แม้ผู้ดื่มซึ่งน้ำนม ทรงยังแม่น้ำคือเลือด ให้เป็นไปทั่วแล้ว (ทรงยังราชบุรุษ ท.) ให้ล้างแล้ว ซึ่งแผ่นกระดาน ด้วยเลือดในพระศอ (ของเจ้า ศากยะ ท.) เหล่านั้น ๑

เอวํ สาภิยวโส วิชูปภาน อฺปฺจฺฉินฺโน ๑

อ. วงศ์แห่งเจ้าศากยะ อันพระเจ้าวิชูปภะ ทรงเข้าไปตัดแล้ว อย่างนี้ ๑